

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2014

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

”Iar dacă S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod regele, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând: Unde este regele Iudeilor, Cel ce S-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui” (Matei 2, 1-2).

**Preacucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

La acest praznic slăvit vă binevestesc și eu Nașterea minunată din Betleemul Iudeii și vă îndemn să vă închinați cu înțelegere Celui ce s-a descoperit Dumnezeu și om. Într-un anume loc și timp Dumnezeu s-a coborât pe pământ. Magii de la Răsărit au înțeles arătarea stelei și au dorit să primească descoperirea și să fie părtași marelui eveniment. Se cuvine să descoperim și noi împreună cu ei sensurile acestui fapt.

Venirea lui Mesia fusese vestită de profeții Vechiului Testament. Isaia proorocul arată că Mesia se va naște din seminția lui Iesei, tatăl regelui David: ”toiag din rădăcina lui Iesei se va ivi și floare din rădăcina lui se va ridica” (Isaia 11, 1-2). Iar Ieremia spune: ”Iată, vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David Odraslă dreaptă și va ajunge Rege și va domni cu înțelepciune; va face judecată și dreptate pe pământ” (Ieremia 23, 5). Locul exact al acestei ridicări a lui Mesia este vestit de profetul Miheia: ”Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul care va paște pe poporul meu Israel” (Miheia 5, 1). Această profeție este cunoscută și invocată de ”arhierii și cărturarii poporului” chemați de Irod pentru a se informa de nașterea ”Regelui iudeilor,” după cuvântul magilor. Străin de neamul iudeu, puțin cunoscător al profețiilor așadar, Irod se cutremură și, împreună cu el, întreg Ierusalimul, la auzul întrebării magilor **”Unde este regele Iudeilor, Cel ce S-a născut? Că am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui?”** Profețiile existau însă erau uitate și puțin înțelese. Iudeii și cărturarii lor zăceau în întuneric și neștiință. Deși erau membri ai poporului ales, *ales* să-L dea lumii pe Mântuitor, erau în neînțelegere privind împlinirea acestor profeții. Au venit cei înțelegători, cei înțelepți să deslușească semnele vremilor pentru a se închina lui Mesia, împlinind în acest fel o altă profeție: ”Împărații Tarsisului și insulele, daruri vor aduce, împărații arabilor și ai reginei Saba, prinoase vor aduce. Și se vor închina lui toți împărații pământului, toate neamurile vor sluji lui” (Ps. 71, 10-11).

Împreună cu Sf. Ioan Gură de Aur ne întrebăm: ”Cum au putut oare Magii să afle de la stea, că Hristos este împăratul Iudeilor? Căci El nu era împăratul vreunei împărății pământești.... Și el nu avea nimic pe lângă sine care să arate o împărăție, nici un lăncier și scutier, nici cai și asini, sau altceva asemănător” (Omilia VI la Matei). Mai apoi se întreabă marele predicator pentru care motiv au venit să I se închine: ”După ce au făcut o călătorie așa de mare, și-au înfățișat stima lor și au adus totul în neliniște, așa de repede s-au întors iarăși la urma lor. Ce semne au văzut ei îndeobște despre vrednicia împărătească? O colibă și o peșteră și un Copil în fașă și o mamă săracă. Și cui au adus ei daruri, și pentru ce?”

Răspunsul ni-l oferă acelaș părinte Ioan Gură de Aur, îndemnându-ne să înțelegem modul lucrării lui Dumnezeu. Cu cei înțelepți, cu cei știutori ai tainelor cerului, Dumnezeu lucrează printr-un semn. Steaua cea luminoasă a fost înțeleasă de Magi ca descoperire a lui Dumnezeu către ei. Dar în această mișcare minunată a stelei nu a fost implicată numai știința lor, ci Dumnezeu însuși. ”După părerea mea,” continuă Sf. Ioan Gură de Aur, ”lucrul acesta nu se datorește numai stelei, ci și lui Dumnezeu, Care a pus în mișcare sufletul lor, așa precum a făcut și cu împăratul Cir determinându-l să-i elibereze pe iudei din robie.” Astfel se împlinește descoperirea lui Dumnezeu care lucrează prin semne înțeleghătoare ființei umane, dar se descoperă și sufletului, îndemnându-l la împlinirea celor înțelese cu mintea.

Preacucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

În călăuzirea stelei, în închinarea magilor, în oferirea de daruri Pruncului Iisus, descoperim lucrarea lui Dumnezeu cu făptura Sa. Mesia a venit la ”plinirea vremii” împlinind profețiile. Totuși nu ”cărturarii poporului” l-au recunoscut și primit cu bucurie, ci străinii care au știu să citească semnele vremii. Mesia s-a născut într-o ieselă săracă, deși era Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor. Ignoranța celor numiți ”cărturari” a fost prilej de descoperire a înțelepciunii Magilor care i-au adus daruri împărătești, aur, tămâie și smirnă. Înțelepciunea lor omenească i-a condus la o înțelepciune duhovnicească căci Dumnezeu, continuă Sf. Ioan, ”a vrut să-i cheme prin arătarea unei stele, ca să-i înalțe cu mintea mai sus de propria lor gândire. Pentru că, după ce i-a condus și i-a călăuzit și după ce i-a adus lângă iesle, nu le mai vorbește prin stea, ci prin înger”, fiind vorba de înștiințarea de a se întoarce pe altă cale în țara lor. Steaua a fost mijlocul acestei călătorii către cele duhovnicești, către descoperirea personală a lui Dumnezeu prin înger. Iar această întâlnire cu Dumnezeu i-a transformat în apostoli. Sf. Ioan ne asigură că dacă l-au vestit pe Mesia în fața lui Irod, magii au ajuns și în țara lor vestitori ai Mântuitorului și dascăli ai concetățenilor lor.

Parcursul duhovnicesc al magilor ne este îndemn și nouă la înțelegerea cu mintea și cu inima a realității în care trăim. Se cuvine să ne folosim înțelepciunea precum magii și să discernem semnele vremii. Se cuvine să înțelegem descoperirea lui Dumnezeu și să dorim să o primim și să fim părtași prezenței lui Dumnezeu în lume. Se cuvine să ne oferim darurile noastre Împăratului Hristos care vine să ne mântuie. Se cuvine să dorim să-I devenim apostoli, ca și magii, în această lume străină de Dumnezeu, săracă în iubire și neînțeleghătoare a vestirilor dumnezeiești. Iar vestirea noastră să nu fie alta decât cea a îngerilor către păstorii din Betleem: **”Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!”** (Luca 2, 14). Cei ce îl primim pe Hristos Mesia ce se naște în ieslea cea săracă se cuvine să vestim lumii pacea și buna înțelegere. Această vestire este plină de înțeles în lumea noastră tulburată de războaie și de persecutarea creștinilor. Nașterea Domnului ne va fi atunci prilej de reînnoită nădejde în ajutorul și ocrotirea lui Dumnezeu.

Vă îmbrățișez frățește în Hristos Domnul și vă urez să petreceți sfintele sărbători ale Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei cu sănătate, pace și bucurii duhovnicești!

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu și doritor de tot binele ceresc,

† NICOLAE

Chicago, Praznicul Nașterii Domnului, 2014